

மொழி ஞாயிறு

★ திருவள்ளூர்வாண்டு விடை 2032 ★ மே 2001 ★ காலாண்டிதழ் ★

தேவநேயப் பாவாணர்
மாந்தநேய மன்றம் வெளியீடு

உள்ளடக்கம்

- ★ பாவாணரின் தொண்டுள்ளம்
- மா. செல்லையா
- ★ மு.வ.வின் தமிழும் தமிழரும்
- முனைவர். பொன். சுவாரிசன்
- ★ தமிழனின் அடையாளம்
- க. குழந்தை வேலன்
- ★ தொல்காப்பியரும் பாவாணரும்
- முனைவர். இரா. மதிவாணன்
- ★ இன்கவை தமிழ்
- வெ. இன்கவை
- ★ பாவாணரின் அறிவியல் திறன்
- பாவலர். அருள் செல்லத்துரை
- ★ தமிழ் இதழ்களின் மொழி மரபு மீறல்
- இரா. வேங்கட கிருட்டிணன்
- ★ மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரின்
வாழ்க்கை வரலாறு - இரா. இளங்குமரனார்

மொழி ஞாயிறு

தனிச்சுற்று இதழ்

மொழி : 2 தமிழ் : 6
மே - 2001

பொறுப்பாசிரியர்கள்

பா. ஆனந்தராக
அ. மாரீசுவரன்

ஆசிரியர்கள்

சொருப்குமார்
காரல் மார்க்க

இணை ஆசிரியர்கள்

மா. செல்லையா
மு. கணேசன்

சிறப்பு ஆசிரியர்

முத்துப்பாண்டி

செய்தியாசிரியர்கள்

செந்தில்குமார்
செண்பகநாதன்

வடிவமைப்பு

பவளக்கொடி

ஒளிப்படம், ஒவியம்

மு. கணேசன்

ஒளி அச்சுக்கோவை

ஆய்வுமம் டிசைனரஸ்

ஜே.கே. காமபாளஸ்
மார்க்கெட் தென்புறம்,
பாளையங்கோட்டை.

படைப்புகள்

அனுப்பவேண்டிய முகவரி :

மா. செல்லையா, எம்.ஏ.,
248/5, விக்னேஸ்வரா

எண்டர்பிரைசஸ்

சண்முக சிகாமணி நகர்,
கோயிற்பட்டி - 628502.
செல்பேசி : 98421-25515

நன்கொடை : ரூ. 6.00

தமிழக தேர்தலும் முடிந்தது. வாக்காளர்களும் மகிழ்ச்சியில் இருக்கிறார்கள். தமிழக மக்கள் என்றைக்கு சிந்தித்திருக்கிறார்கள். இந்த தேர்தலில் சிந்திக்க! ஆனால் கட்சித்தலைவர்கள் ஒன்றிரண்டை தெளிவாக புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள், அனைத்து அரசியல்வாதிகளும் தமிழ் மொழி பற்றி ஏதோ ஒரு விதத்தில் தேர்தல் வாக்குறுதியாக கொடுத்துள்ளனர். சிலர் தாய் மொழி வழிக் கல்வி பற்றியும் கூறியிருக்கின்றனர். ஆச்சரியமாக உள்ளது. தமிழ்மக்கள் துன்பப்படும் பொழுதும்; அந்நிய அதிகாரிகளிடம் அடிபடும் பொழுதும்; உயர் பதவிக்காக போட்டி போட்டுக் கொள்ளும் போது தடுக்கப்படும் போதும்; கவனம் செலுத்தாத அரசியல் கட்சிகள் இப்போது வரிந்து கட்டிக் கொள்வது ஏனோ.

தமிழக மக்களுக்கு நன்மை செய்ய நினைக்கும் அரசு காவிரி நீரையும், கிருட்டிணா ஆற்று நீரையும் தமிழகத்திற்கு தடையில்லாமல் கொடுக்க வழிசெய்ய முடியுமா? தமிழக அரசியல் சங்கப் பரிவாரங்களுடன் எப்படி கூட்டு வைப்பது. யாரைப் பழி தீர்ப்பது என்ற கண்ணோட்டத்திலேயே காலத்தை கழித்துவிட்டு. இறுதியாக தேர்தல் வந்ததும் 'தமிழ்' என்ற சொல்லை பயன்படுத்த 'நா' கூசுவதாகத் தெரியவில்லை. மக்களும் ஏதோ ஓட்டு போட்டால் போதும் என்று செயல்பான்மையற்று வாக்களிக்கின்றனர். தமிழன் ஆட்சியதிகாரத்தை பெறும் வரை வாழ்வு உயரப் போவதில்லை.

- ஆசிரியர் குழு

இந்த இதழில் வரும் கருத்துக்கள் அனைத்தும் கட்டுரையாளர்களை மட்டுமே சாரும்.

பாவாணரின் தொண்டின்மை

மறைமலையடிகளாரை தன் குருவாக ஏற்று, அவர் வழியில் வாழ்ந்தவர். தமிழ் மொழியில் வட மொழி சொற்கள் கலந்து இருப்பதை சுட்டி காட்டி, பதிலாக புதிய தமிழ் சொற்களை பயன்படுத்தினார். தமிழகராதியில் சீர்கேடுகள் இருப்பதை வையாபுரி பிள்ளைக்கு உணர்த்தி காட்டினார்.

முதன் முதலில் தமிழன் பொருளை வைத்துத்தான் சொற்களை உருவாக்கினான் என்று கூறினார். எண்களுக்கும் உருவாகிய காரணத்தை கூறினார். (எ-கா) 9 என்பதை மாந்தன் உடலில் ஒன்பது துளைகள் உள்ளது ஆதலால் 9 என்ற எண் உருவானது என்றார்.

பனையூர், முறம்பு ஆகிய ஊர்களில் ஆசிரியராக பணிபுரிந்த நாட்களில் சக ஆசிரியர்களிடம் கருத்து பரிமாற்றம் செய்வார்.

வாழ்வந்தான்புறம் சுப்பையா என்பவர் பாவாணரின் உற்ற நண்பர். இருவரும் மொழி தத்துவத்தை பற்றி விரிவாக உரையாடுவார்கள். இவர்களின் மாணவர்களுக்கு எடுத்து கூறுவர். சேலத்தில் தமிழாசிரியராக பணிபுரிந்த போது தான் தமிழகராதியில் சீர்கேடு அடைந்துள்ளது என்பதை தெளிவுபடுத்தினார்.

“உலகின் முதன்மொழி தமிழ் தான்” என்பதற்கு மாநாடு நடத்தி, வெற்றி கண்டார். உலக நாடுகள் அனைத்தும் கலந்து கொண்டன. பின்பு உலகத் தமிழ் மாநாடு எம்.ஜி.ஆர் காலத்தில் நடந்தது. அதில் கலந்து கொண்டார். இதுவே அவரின் சிந்தனைகளை, முயற்சியை, எண்ணங்களை பாழ்படுத்தி இறுதியில் அவர் உயிரிரை விட வைத்தது.

அவர் உழைப்பு நாற்பது ஆண்டுகள் பாடுபட்டது தான். தனக்கென எதுவும் நினை யாது, எந்த சொத்தையும் எண்ணாது “மொழியே சிந்தனை” என்று உழைத்தார். தமிழ் மொழிக்கு, தமிழ் சமுதாயத்திற்கு புதிய வழி காட்டியாக திகழ்ந்தார். சென்னையில் மொழி ஆராய்ச்சி செய்ய வந்த இந்த அரசு குதிரை கட்டும் இடத்தை ஒதுக்கி கொடுத்தது. அதிலேயே தன் வாழ்வை கழித்தார்.

79-வது வயதில் 01-05-1981-ஆம் ஆண்டு மாறடைப்பு ஏற்பட்டு சிகிச்சைக்கு பின்பு 16-01-1981-ல் மதுரை இராஜாஜி மருத்துவமனையில் இறந்தார். பின்பு சென்னை கருணாநிதி நகருக்கு உடல் எடுத்து செல்லப்பட்டு எம்.ஜி.ஆர் மரியாதை செய்த பின்பு நெடுஞ்செழியன், சோமசுந்தரம், ஆர்.எம். வீரப்பன், அரங்கநாயகம், சபாநாயகர் ராஜாராம், மேல் சபை தலைவர் மா.போ.சி., புலமை பித்தன், கி.அ.பெ. விஸ்வநாதன், சிலம்பொழி செல்லப்பன், அவ்வை நடராஜன் மரியாதை செய்தனர்.

பின்பு குன்றக்குடி அடிகளார் பட்டுதுணி அணிவித்தார். பின்பு அசோக் நகர் சி.எஸ்.ஐ ஆலயத்தில் பிராத்தனை செய்து கீழ்பாக்கத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

பாவாணர் எழுதிய, படைத்த புத்தகங்களை நேரமணி பதிப்பகத்தாரும், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகமும் அச்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. பின்னர் அவைகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டது.

அகர முதலி திட்டத்தை உருவாக்கி மொழி ஆராய்ச்சி செய்து இறக்கும் வரை அதை முடிக்காமல் சென்றார். அரசு தகுந்த உதவி செய்ய வில்லை.

பாவாணருக்கு “மொழி ஞாயிறு”, மொழியியல் மூதறிஞர்” என்ற சிறப்பு பட்டமும் சூட்டப்பட்டது.

மா. செல்லையா

“பாவாணர் என்றால் நேர்மை”

பாவாணரின் மூத்த மகன் மணவாளதாசு தமிழ் நாடு காவல் துறையில் சார்பு ஆய்வாளராக பணியாற்றினார். இவர் பணிபுரியும் நேரத்தில், மது, சூது பழக்கங்களில் ஈடுபட்டதால் அரசு பணியிலிருந்து வேலை நீக்கம் செய்தனர். மணவாளதாசு தன் தந்தையிடம் சென்று மீண்டும் எனக்கு வேலையில் சேர்வதற்கு உதவி செய்யுங்கள் என்றார். உடனே பாவாணர் தமிழ் பண்பாட்டிற்கு, கலாச்சாரத்திற்கு மாறாக நடந்த உனக்கு உதவி செய்ய மாட்டேன் என்று உறுதியாக மறுத்து விட்டார். இதன் மூலம் பாவாணரின் நேர்மை எத்தகையது என அறியலாம்.

மு.வ.வின் தமிழும் தமிழரும்

முனைவர். பொன்.சௌரிராசன்

மு.வ. தம் புதினங்களில் எங்கெல்லாம் தமிழரைப் பற்றித் தம் கருத்தை வெளியிட முடியுமோ அங்கெல்லாம் தயங்காமல் எடுத்துரைப்பார். “தமிழ் ஒன்றே தமிழரைப் பிணைத்து ஒற்றுமைப்படுத்த வல்லது. தமிழ் ஆட்சி மொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவும் ஆனாதவிர, தமிழுக்கு எதிர்காலம் இல்லை என நம்பு. ஆட்சிமொழி என்றால் சட்டசபை முதல் வழக்காடு மன்றம் வரையில் தமிழ் வழங்க வேண்டும். கல்வி மொழி என்றால் எவ்வகைக் கல்லூரிகளிலும் எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழிலேயே கற்பிக்க வேண்டும். குறைகள் பல இருக்கலாம். குறைகளுக்காகத் தயங்காமல் ஆட்சி மொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவும் ஆக்க வேண்டும் என்று உணர்ந்திடு. இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருந்தால் போதாது. உன்னால் ஆனவரையில் செய். கடிதம், பண விடை (ஸ்ரணினனுதா நூணுளீனுணு), விளம்பரப் பலகை, விற்பனைச் சீட்டு (ஆடிடுடு) முதலிய எல்லாம் தமிழிலேயே எழுதுக. மராத்தியர், குசராத்தியர் முதலானவர்களிடம் இந்த வழக்கம் உள்ளது. இவற்றைத் தமிழில் எழுதினால், தபால்காரர், வியாபாரிகள், வாங்கும் மக்கள் முதலியவர்களைத் தமிழ் படிக்கச் செய்வது போல் ஆகும். இல்லையானால் அவர்கள் தமிழை மறக்கும்படிச் செய்வது போல் ஆகும். நீ யாருடனும் தமிழிலேயே பேசு (உலகத்தார் எல்லாரும் அவரவர் தாம்மொழி யில் தான் பேசுகிறார்கள்). தமிழ் தெரியாதவர்களிடத்தில் மட்டுமே பிற மொழிகளில் பேசு. திருமணம், வழிபாடு முதலியவற்றைத் தமிழில் நடத்து”¹. என்று மு.வ. ‘தம்பிக்கு’ என்னும் தம் நூலில் குறிப்பிடுவார்.

மொழி என்றும் வாழும் உயிருள்ள ஒன்று; நானும் வளர்ந்து நாட்டை வாழ்விக்கும் ஒன்று மொழிதான் அனைத்துக்கும் அடிப்படையான ஒன்று. “மொழி உண்மையாக உள்ள ஒன்று; அது கண்ணுக்குத் தெரியும்; காதுக்கும் தெரியும்; மூளைக்கும் தெரியும். மொழியால் இனம் அமைவதும் நாடு அமைவதும் நாட்டின் அமைப்புக்குத் துணையாக இருப்பது உலகம் அறிந்த உண்மைகள். இவற்றையெல்லாம் பெயர் என்றும் வேண்டாதவை என்றும் உபதேசம் செய்கிறவர்கள், நம்மைப் பற்றி நல்லெண்ணம் இல்லாதவர்கள். அவர்களுக்கு

நம்மிடம் வேலை இல்லை”² என்று மு.வ. ‘தம்பிக்கு’ என்னும் அதே நூலில் கருத்து தெரிவிப்பார். மேலும் இதே நூலில் மொழி பற்றித்தம் கருத்தை வலியுறுத்த விழையும் இவர், “மொழி மனிதனுடைய உடலில் ஊறாததாக இருக்கலாம்; ஆனால் அவனுடைய மூளையை உருவாக்கியது அதுவே. அவன் என்னும் எண்ணம், பேசும் பேச்சு, எழுதும் எழுத்து மூன்றிலும் மொழி உள்ளது; அதன் செல்வாக்கு உள்ளது. மொழி வேறுபாடு குழந்தையின் தொட்டிலிலேயே தொடங்குவது; மரணப் படுக்கை வரையில் தொடர்ந்து வருவது”³ என்று கருத்துத் தெரிவிப்பார். இவ்வாறான மொழியுணர்வு அவர் உள்ளத்தில் ஊற்றாய்க் கிடந்து அவ்வப்போது அவர் எழுத்துக்களில் குமிழியிடக் காணலாம்.

மொழியின் தனித்தன்மையை, தமிழ் மொழியின் உயர்வை வாய்க்கும் போதெல்லாம் எழுதிச் செல்லுதல் மு.வ. வின் இயல்பு ஆகும். “கள்ளோ? காவியமோ?” கதைத் தலைவன் அருளப்பன் பம்பாயில் நிகந்த கீழ்த்திசை மொழிகளின் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு, ‘வட இந்திய மொழிகளின் அடிப்படை’ என்னும் ஆய்வுத் தலைப்பில் வடநாட்டு மொழிகளையும் தென்திராவிட மொழிகளையும் சிறப்பாகத் தமிழையும் ஒப்பிட்டு அக் கருத்தரங்கில் சொற்பொழிவு ஆற்றுகிறான்.

“மொழியின் உயிர், சொல் தொடர் அமைப்பே; மொழியின் உடல், சொற்களின் கூட்டம்..... அதனால் அறிவது வட இந்திய மொழிகளின் உடல் ஐரோப்பிய மொழிச் சொற்கள். வடஇந்திய மொழிகளின் உயிர் தமிழ் அமைப்பு, இந்தி முதலான மொழிகள் ஐரோப்பிய இனம் அல்ல, தமிழ் இனம்”⁴ என்று மு.வ. ‘கள்ளோ? காவியமோ? என்னும் அந்தப் புதினத்தில் அருளப்பன் பாத்திரத்தின் வழி, தமிழ் மொழி முன்னைப் பழமைக்கும் பழமை என்பதை மனதிற் கொண்டு அம் மொழி யின் அமைப்போடு வட இந்திய மொழிகளின் அமைப்பும் ஒத்திருப்பதைக் காரணத்துடன் காட்டுகிறார். மேலும் இதுபற்றி அருளப்பன் வாதிக்கையில், ‘ஜெர்மன் மொழி,

1) மு.வ.; தம்பிக்கு; ப. 68 2) மேற்படி; ப. 28-29

3) மேற்படி; 38

4) மு.வ.; கள்ளோ? காவியமோ? ப. 186

பிரெஞ்சு மொழி, ஆங்கில மொழி, லத்தீன் மொழி, கிரேக்க மொழி, சமஸ்கிருத மொழி இவைகளில் ஒத்த பொருளுடைய இந்தி, மராத்தி, குஜராத்தி, வங்காளி மொழிகளின் வாக்கியங்களையும் எழுதச் சொன்னேன். மேற் சொன்னவற்றோடு இவற்றை ஒப்பிடச் சொன்னேன். ஒப்பிட்ட பிறகு ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் இந்த வட இந்திய மொழிகளுக்கும் உள்ள வாக்கிய அமைப்பு வேறு பாட்டை அவர் ஒப்புக் கொண்டார். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட, மலையாள மொழிகளின் அந்தப் பொருள் தரும் வாக்கியங்களை எழுதினேன். வாக்கிய அமைப்பைச் சொன்னேன்.... ஆகையால் சொற்களைப் பற்றி ஆராயக் கூடாது. சொக்காய் மாறுவது போலச் சொற்கள் மாறுகள்”⁵ என்று கூறுகிறார். வட இந்திய மொழிகள் தமிழ்மொழியோடு அமைப்பில் ஒத்திருப்பதனால், இதற்கும் அம் மொழிகளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை புலப்படுகிறது என்கிறார். அம் மொழிகளில் உள்ள சொற்கள் தாம் வேறுபடுமே தவிர, அமைப்பு வேறுபடாது. “சமஸ்கிருதம், அரபி முதலானவற்றின் சொற்களைப் பெற்று, வேறு மொழி போல் வாழ்கின்றது (இந்தி). நீங்கள் அதை ஐரோப்பிய மொழிகளோடு சேர்த்து எண்ணுகிறீர்கள். உண்மை நிலை தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு காலம் வரும் என்றேன்”⁶ என்று, அருளப்பன் சொற்கள் மூலம் தமிழுக்கும் வட இந்திய மொழிகளுக்குமுள்ள ஒற்றுமையைக் கூறித் தமிழ்ச்சிறப்பை உணர்த்துபவர் மு.வ.

ஒவ்வொருவரும் அவர் அவர் தம் மொழியில் சிந்தித்து, தம் எண்ணத்தை அம் மொழியில் வெளியிட்டாலே சிறப்போடு ஆற்றலோடு, அது விளங்கும். பிற மொழிக் கல்வியினால் தமிழர் தம் சிந்தனை ஆற்றல் சிதைந்து போகிறது என்றார் மு.வ. இதை ‘நெஞ்சில் ஒரு முள்’ என்ற புதினத்தில் உரைக்கிறார்.

“மற்ற எல்லா நாடுகளிலும் மாணவர்கள் தாய்மொழியில் படிக்கிறார்கள். சிந்திக்கும் வல்லமை பெறுகிறார்கள். இந்த நாட்டில் ஆங்கிலத்தில் படிக்க வேண்டியிருப்பதால் சிந்திக்கும் ஆற்றல் இளமையிலேயே கெட்டுப் போகிறது. அந்நிய மொழியில் சொல்லும் வல்லமையும் எழுதும் வல்லமையும் பெற வேண்டுமே என்ற கவலையே எங்கள் காலத்தைக் கொள்ளை கொள்கிறது. பொருளில் அறிவு பதியாமல் சொற்களிலேயே மிதந்து போகிறது. கடைசியில் எந்த வல்லமையும்

இல்லாமல் பட்டத்தை மட்டும் பெற்று வெளியே வருகிறோம்.”⁷

நம்மவரிடையே இன்று பெரும்பான்மையில் காணப்பெறும் இந்தக் குறையே மு.வ. தெளிவு பெற ‘நெஞ்சில் ஒரு முள்’ னில் கூறியிருப்பது நினைக்கத்தகுந்தது. ‘அரசனை நம்பிப் புருசனைக் கைவிட்ட கை’ போல நம்மவர்களில் பெரும்பாலோர் நம் தாய் மொழியிலும் வல்லமை இல்லாது உழல்வது வருந்தத்தக்கது என்பது அவர் கருத்து ஆகும். ஆம் ஒவ்வொருவனும் அவனவன் தாய் மொழியில் வல்லமை பெற்றிருத்தல் மிகமிக இன்றியமையாததன்றோ? இன்று உலக நாடுகளிடையே சிறந்த வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் ரசியா, சீனா, சப்பான் முதலிய நாடுகள் தத்தம் தாய் மொழியில் மிகுந்த கவனம் செலுத்துவது அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாய் அமைந்திருக்கிறதன்றோ? இதைப் போல் நாமும் நம் தாய் மொழியீது மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

“அறிவு வளர்ச்சிக்காகத் தாய்மொழியின் எழுத்துக்களைக் கற்று, சொற்களைக் கற்று, வாக்கியங்களை எழுதக் கற்பதே பெரு முயற்சியாக இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு நன்மை. தாய் மொழியில் பேசுவது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து இயல்பாக அமைந்து விடுகிறது. அதனால் தாய் மொழியில் எழுதுவதும் எளிதாகிறது. அதன் வாயிலாக உலகத்து அறிவை எல்லாம் பெற வழி உண்டு”⁸ என்று ‘நெஞ்சில் ஒரு முள்’ புதினத்தில் தாய் மொழிக் கல்வியின் நன்மையை எடுத்துரைக்கிறார் மு.வ.

தமிழர் பலர் தமிழில் போதிய அறிவு இல்லையென்றாலும் கவலைப் படுவதில்லை, ஆயின் ஆங்கிலத்தில் போதிய அறிவு இல்லையென்றாலோ அரற்றுக்கின்றனர். தமிழிலன்றி ஆங்கிலத்தில் பிறர் பேசினால் அவரே அறிவுடையவர் என்று எண்ணுகின்றனர். அதுபோல அறிவுடையவராகத் தம்மையும் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும். என்ற அதிவிருப்பில் தாமும் ஆங்கிலத்தில் பேச முனைகின்றனர். தமிழில் பேசும் போதும் எழுதும் போதும் நிகழ்கிற பிழைகளுக்கு நம்மவரில் பெரும்பாலோர் வருந்துவதில்லை, ஆயின் அப்பிழையே ஆங்கிலத்தில் நிகழ்ந்துவிட்டால் அதற்காகப் பெரிதும் வருந்துகின்றனர். அப்பிழை மேலும் தொடராமல் இருக்க முயல்கின்றனர். இந்தத் தவறான போக்கைக் கண்டிக்கும் வகையில் தம் புதினங்களில் மு.வ. எழுதியிருக்கிறார்.

‘களனோ? காவியமோ?’ புதினத்தில்

5. மேற்படி; ப. 187 6. மேற்படி; ப. 195

7. மு.வ. நெஞ்சில் ஒரு முள்; ப.374

மங்கை என்னும் பாத்திரத்தோடு மார்வாரிப் பெண் உரையாடும் போது மு.வ. அவர்கள் கீழ் வருமாறு எழுதுகிறார்.

“நானும் (மார்வாரி) பார்த்திருக்கிறேன்; தமிழர்கள் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள், எங்கள் பேச்சை நீங்கள் நன்றாகக் கற்றுக் கொள்கிறீர்கள். ஆனால் உங்கள் தாய் மொழியே உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியவில்லையே.”⁸

மேற்கண்டவாறு மங்கை மூலம் தம் கருத்தை வெளியிட்ட மு.வ. அதே புதினத்தில் அருளப்பன் என்ற பாத்திரத்தின் வழி கீழ்வருமாறும் பேசுகிறார்.

“தமிழ் பேசித் தமிழ் நாட்டில் மதிப்போடு வாழ வழி இல்லாத போது, என்ற செய்வது? இந்தி கற்க வேண்டியிருக்கிறது என்றார்” இந்திப் புலவர்.”⁹

மேற்கண்ட வரிகள் மு.வ.வின் ஏக்கத்தைப் புலப்படுத்தக் காணலாம், ஆம். தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மட்டும் பேசி மதிப்போடு வாழ முடியவில்லையே என ஏங்கும் சில ஏழை தமிழ் நெஞ்சங்களின் ஏக்கத்தை மு.வ. ஓர் இந்திப் புலவர் வாயிலாகக் கூறக் காணலாம்.

ஆங்கிலத்தில் பேச முடியவில்லையே என இன்றும் பல தமிழ் நெஞ்சங்கள் ஏங்குகின்றன. அன்றைய நாளில் ஆங்கிலம் படிப்பதும் பேசுவதும் இன்றைய நாளினும் மிகுதியாகப் பெருமையாக எண்ணப் பெற்றது. ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள் மிகவும் தாழ்வு மனப்பான்மையோடு வருந்தும் வருத்தத்தைப் போக்கும் வகையில், மு.வ. ‘மன்குடிசை’யில் கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்.

“தடுமாறுவது பற்றித் தயங்க வேண்டா, அது இயற்கை எவ்வளவு படித்தாலும் ஆங்கிலம் நம் தாய்மொழி அல்ல. தாய் மொழி ஒன்றில்தான் தடுமாறாமல் பேச முடியும். போப், கால்டுவெல் முதலானவர்கள் நிரம்பத் தமிழ் படித்தார்கள், அவர்களும் தமிழில் தடுமாறியிருப்பார்கள், அது இயற்கை.”¹⁰

இவ் வரிகள் மூலம் தாய்மொழியோடு பிறமொழி கற்பது தவறல்ல என்று கருதுவதை அறிகிறோம். அதே நேரத்தில் பிற மொழியில் வல்லமை வரவில்லையே என ஏங்காமல் முயல வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதையும் அறிகிறோம். ஆனால், தம் தாய்மொழியை

விடுத்துப் பிறமொழிக் கல்வியிலே காலத்தை வீணாக்குவது குறித்து வருந்துகிறார் மு.வ. அரிய உழைப்பும் பெறுவதற்கரிய இளமையும், காலமும் வீணே கழிவது குறித்து அவர் உளம் வெதும்புகிறார்.

“என் உள்ளத்தில் இருந்ததை ஒளிக்காமல் பேசியதைக் கேட்ட நண்பன், ‘நீ சொன்ன தெல்லாம் சரி. அறிவுக் கூர்மை தவிர வேறொன்றும் இக் காலத்துக் கல்வி அளித்ததாகக் காணோம். வீண் செருக்கை வளர்க்காமல் இருந்தால் போதும். தாய்மொழியில் கற்றிருந்தால் இவ்வளவு காலத்தையும் மூளை உழைப்பையும் திரும்பத் திரும்ப உதவாப் பாடங்களுக்குச் செலவாக்கியிருக்க வேண்டிய தில்லை”¹² என்று ‘கள்ளோ? காவியமோ? புதினத்தில் மு.வ. வீணாக இக்காலத்துக் கல்வியில் நாம் மூளை உழைப்பை இழந்து தவிக்கும் துன்ப நிலையை உரைக்கிறார்.

தமிழோடு தொடர்புடைய எச் செய்தியும் மு.வ. விற்குப் பெரிய மன மகிழ்ச்சியையும் ஆறுதலையும் அளிக்கும் தன்மையது. ஆம் எங்கெல்லாம் தமிழுக்கு ஏற்றம் அளிக்க இயலுமோ, அங்கெல்லாம் தயங்காமல் தமிழுக்கு ஏற்றம் தந்து இனிது மகிழ்பவர் மு.வ. ‘எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ்’ என்பதை வெறும் சொற்களில் அன்றி, செயலில் காணத் துடித்த தூய தமிழ் நெஞ்சமே மு.வ. வின் நெஞ்சமாகும்.

‘தாயுமானவர் தெரு’ என்ற பெயரைப் படித்த போது அப்படியே நின்றேன். தமிழ் நாட்டின் மிகப் பெரிய ஞானி ஒருவருடைய பெயரை இந்த ஊரில் இந்தத் தெருவுக்கு இட்டு வழங்குகிறார்களே என்று மகிழ்ந்தேன்”¹³ என்று மு.வ. ‘மலர் விழி’ என்ற புதினத்தில் ஒரு பாத்திரத்தின் வாயிலாகக் கூறி மகிழ்கிறார். மு.வ. உள்ளம் எந்த அளவுக்குத் தமிழ் மீதும் தமிழ்ச் சான்றோர் மீதும் பற்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதன் வழி நாம் அறிகிறோம்.

பூ.அர. குப்புசாமி அவர்களின் துணைவியார் காலமானார்கள்

தமிழருக்காக அருந்தொண்டாற்றி வரும் தமிழருள் திரு. குப்புசாமி அவர்களின் தொண்டு அளப்பரியது! காவிரியைக் காக்க அவர் கொண்ட முயற்சிகள் நாடு உள்ளளவும் நினைவு கூரத்தக்கது. முதுமையும் நோயும் அவரை வாட்டிய போதும் கூட அவரது எண்ணமும் சொல்லுபும் தமிழருக்காகவே வெளிப்பட்டது. அவருடைய துணைவியார் திருமதி சம்பூர்ணம் அவர்கள் அண்மையில் காலமானார்கள். ஐயா குப்புசாமி அவர்களுக்கும் அவரது குடும்பத்தாருக்கும் எமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். - ஆசிரியர் குழு

8) மேற்படி; ப. 271-272

9) மு.வ. கள்ளோ? காவியமோ? ப. 156

10) மேற்படி; ப. 192

11) மு.வ. மன்குடிசை; ப. 151

12) மு.வ.; கள்ளோ? காவியமோ?; ப. 38

13) மு.வ. மலர்விழி; ப. 201.

தமிழனின் அடையாளம்

தொல்பொருள் ஆய்வாளர் க. குழந்தை வேலன்

உலகில் வாழும் ஒவ்வோர் இனமும் தனக்கென்று ஒரு தனித்தன்மையைக் காத்துக் கொள்வது இயல்பு. உலக நாடுகள் அனைத்தும் மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றில் தனித் தன்மையைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதில் தணியாத ஆர்வம் காட்டுகின்றன. அது தான் இயற்கை.

தனது நாட்டு உடை தனது நாட்டு உணவு, தனது மொழி, தனது பயன்பாடு, தனது செயல் ஆகியவற்றில் தன் அடையாளத்தைக் காண்பதில் ஒவ்வோர் இனமும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றது. எல்லாவற்றையும் விடத் தனது மொழியில் பெயர் வைத்துக் கொள்ளுதல் பெரிய அடையாளமாக கருதப் படுகிறது.

அண்மையில் கதிர் (சன்) தொலைக் காட்சியில் 'பெப்சி உங்கள் சாய்சு' எனும் நிகழ்ச்சி காணும் வாய்ப்பு நேர்ந்தது. தெலுங்கு நடிகை 'ரோசா' நிகழ்ச்சியாளர். தொலைபேசி வழி அழைக்கும் ஒரு இளநங்கையின் குரல் தெலுங்கில் பேசுகிறது. தெலுங்கு நடிகை முகத்தில் ஒளிச்சுடர்கள்

"நீய் தெலுகா?" ஆவலோடு கேட்கிறார்.

'இல்லைங்க தமிழ்தான் தாய்மொழி. கணவர் ஆந்திரத்தில் வேலை செய்வதால் தெலுங்கு நன்றாகத் தெரியும். மகப்பேற்றுக் காகத் தாய்விட்டு வந்துள்ளேன்' என்பது தமிழ் நங்கையின் விடை.

"குழந்தை ஆணா, பெண்ணா" என்பது நடிகையின் அடுத்த வினா;

ஆண் குழந்தைங்க' என வருகிறது இள நங்கையின் விடை.

'பையன் பேரென்னங்க?' நடிகையின் வினா.

'அபிராம கிருஷ்ணன்' நங்கையின் விடை;

"ஏன் அந்தப் பேரு வைத்தீர்கள்" என்பது நடிகையின் வினா.

'தமிழன்கிறதற்கு ஒரு அடையாளம் வேணாங்களா?

நங்கையின் விடை நம்மை வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் கொள்ளச் செய்கிறது. பாராட்டத் தோன்றிகின்றது.

ஆனால் அபிராம கிருட்டிணன் என்பது முற்றிலும் வட மொழிச் சொல். நங்கையின் உணர்வு சரி. ஆனால் அவரது அறியாமை நம்மை வருத்துகிறது. இவரைப் போலக் கற்றாரும், கல்லாருமாகிய நம் தமிழர்களில் எண்பது விழுக்காட்டினர்க்கு மேற்பட்டோர்

அறியாமையால் தமிழ் என நினைத்துக் கொண்டு பிறமொழிப் பெயரையே குடுவது பண்பாட்டின் சீரழிவையே காட்டுகிறது.

அடிமைப்பாடு அறியாமையைக் கொடுத்தாலும் தமிழர் உள்ளத்தில் தம்மை அடையாளப் படுத்தத் துடிக்கும் உணர்வு உள்ளது. உணர்வு அறிவு வயப்பட்டால் மீண்டும் தமிழால் தமிழர் அடையாளம் பெறுவர்.

ஒரு நாள் அலுவலகத்திலிருந்து வீட்டிற்கு வரும் பொழுது ஒரு வெள்ளிரும்புக் குவளை (Ever silver Tumbler) வாங்கி வந்தேன். அதில் கடையின் பெயர்ச் சீட்டு மினுக்கு வண்ணத்தில் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. இரண்டு அகவை நிரம்பி மழலைச் சொல் மாறாத என் மகனை அது பெரிதும் கவர்ந்தது போலும்! விரைவில் காயப் பசையிட்டு ஒட்டியிருந்த அந்தப் பெயர் வில்லையைப் பிரிப்பதும் ஒட்டுவதுமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த அவன் சிறிது நேரங் கழித்து உறங்கி விட்டான். அக் குவளையை வாங்கி வைக்கின்ற பொழுது நான் அந்த பசைப் பெயர்ச் சீட்டை பிரித்து எறிந்து விட்டு வைத்துவிட்டேன்.

இரவு உறங்கி எழுந்த என் மகன் காலையில் குவளையைத் தேடி எடுத்துத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்துவிட்டு, 'எங்கேப்பா?, அந்த ஒட்டி?' என்றான்.

எனக்கு விளங்க வில்லை, 'எந்த ஒட்டியப்பா?' என்றேன்.

'அதுதாம்பா அந்த ஒட்டி!'

என் மரமண்டைக்கு ஏறவில்லை!

ஒத்துக் கொண்டால் சரி என்கின்றீர்களா?

'எது அப்பா? என்று மீண்டும் வினவினேன்.

அவன் நேற்று பசையிட்ட பெயர் வில்லையை எப்படிப் பிரித்துப் பிரித்து ஒட்டினானோ அப்படியே கையால் சைகை காட்டி; 'அந்த ஒட்டி' என்றான்.

எனக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. ஆர்க்கிமிடிசு போலக் 'கண்டேன் கண்டேன்' என்று ஒடும் நிலையை அடைந்தேன். நல்ல காலம் ஒடவில்லை!

இன்று நம் மக்களிடம் பெரு வழக்காக ஒட்டிக் கொண்டு தமிழ்ச் சொல் காணவியலா அந்தப் பசை சீட்டுக்கு மழலைத் தமிழ் கிடைத்து விட்டது? அதனால்தான் தமிழ் என்றும் இளமை யானது என்கிறார்களோ!

ஒட்டும் செயல் அடிப்படையில் இன்று நம் வழக்கில் ஏற்பட்ட ஒட்டுகள் (Sticks) ஏராளம். ஒட்டியின் அடியாக நமது மகளிர் நெற்றியில் ஒட்டும்பொட்டு (Stick) ஒட்டுப்பொட்டு; ஒட்டும் விலைச் சீட்டு ஒட்டுச் சீட்டு? எனப் பெயர் பெற்றன. இவ்வாறு ஒட்டப்படுவது ஒட்டி ஆயிற்று!

“ தொல்காப்பியரும் பாவானரும் ”

பேராசிரியர் முனைவர். இரா. மதிவாணன்

மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் குமரிக் கண்டம் கால முதல் ஞால முதன் மொழியாகத் தோன்றி வளர்ந்த வகைமையை முதன் முதலாக அறிவுலகத்திற்கு வெளிப்படுத்திய மாபெரும் பேரறிஞர். அவர் தலைமையிலமைந்த செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலித் திட்டத்தில் அவருக்குத் துணைவராகப் பணியாற்றிய பேறுபெற்றவன் என்னும் பாங்கில் மொழிஞாயிறின் அறிவுச் சுடரொளி ஆராய்ச்சி உலகத்தில் புலப்படுத்தியுள்ள உண்மைகளை ஓரளவு தெரிந்து கொள்வது நல்லது.

பாவாணாருக்கு மிகவும் அணுகுமாக்க விருந்து தேன்மொழித் திட்டம் வகுத்துப் பேருதவி செய்த மிகச்சுருக்கமாகப் பொன் மொழி போல் வரையறுத்துக் கூறினார். “தொல்காப்பியருக்குப் பின் தமிழ் தன்மை நிலைப்படுத்திக் கொள்வதற்காகச் செய்த ஒட்டு மொத்தமான முயற்சிக்குப் பாவாணர் என்று பெயரிடலாம்” என்பதே அப் பொன்னுரை.

உலகமொழி நூலறிஞர்கள், மொழியியல் புத்தாக்கச் சிந்தனையாளர்கள், மரபிலக்கண வல்லுநர்கள், இத்துணைப் பேருக்கும் மேலாக மிக உயர்ந்த கண்ணோட்டத்தோடு தமிழை ஆராய்ந்தவர் என்பதால் பாவாணாரின் ஆய்வுத் திறனை அறிஞர்கள் வியந்து பாராட்டு கிறார்கள்.

மொழியைச் சொல்வடிவங்களாகவும் ஒலிப்புத் திறனாகவுமே மொழி நூலாரும் மரபிலக்கணத்தாரும் வரையறுத்தனர். பாவாணரும் அமெரிக்கா நாட்டு அறிஞர் சோம்சுகியும் மொழியை எண்ணத்தின் வெளிப்பாடான பொருளாகவும் அப்பொருட் பாட்டைச் சுமக்கும் கருவியே சொல் வடிவம் என்றும் கருதினர். சோம்சுகியின் ஆய்வு உளநூலையே அடிப்படையாகக் கண்டது. ஏரண நூலைத் துணைகொண்ட ஆய்வு ஓரளவு

பொருட் பாட்டு ஆய்வாக (Semantic) இன்றைய மேலையறிஞர்களால் வளர்க்கப் படினும் அது சொல்வகையைத் தனியாகவும் பொருள் வகையைத் தனியாகவும் ஆய்வதாக அமைந்துள்ளது. இரண்டையும் சேர்த்தே ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்பதே பாவாணரின் புதிய ஆராய்ச்சி நெறி. இதுவே உலக முதன்மொழியைக் காண உதவும் தலைமையான அணுகுமுறை. இதனைப் பாவாணர் மொழியியலார், மரபிலக்கணத்தார் ஆகிய இருவகை ஆராய்ச்சியாளர்களையும் கடந்து யாரிடமிருந்து உய்த்தறிந்தார்? வேறு யாரிடமும் பாவாணர் உய்த்துணர்வில்லை. தொன்முது இலக்கண நூலாசிரியராகிய தொல்காப்பியரிடமிருந்தே இதனை உய்த்துணர்ந்திருக்கிறார்.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா பாவாணரின் சிந்தனையைக் கிளறியது. கல், மண், மரம் ஆகிய அனைத்துச் சொற்களும் காரணம் கருதியே பெயரிடப்பட்டவை. பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களும் காரணம் கருதியனவே. இடுகுறிச் சொல் என்பத தமிழில் இல்லை. தமிழில் இல்லை என்பது முடிவான பிறகு தமிழிலிருந்து தோன்றி பல்வேறு திரிபுகளுக்குள்ளான உலகமொழிச் சொற்களையும் மீட்டமைத்துப் பார்த்தால் அவற்றிலும் இடுகுறிச் சொல் இருத்தல் இயலாது.

“தமிழிலும், சில சொற்களுக்கு வெளிப்படக் காரணம் விளங்காமற் போகலாம். பார்த்த அளவில் மொழிப் பொருட் காரணம் வெளிப்படத் தெரியாது என்பதை “மொழிப் பொருட் காரணம் விழிப்பத்தோன்றா” என்னும் நூற்பா வாயிலாக தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டார். அப்படியானால் வெளிப்படக் காரணம் புலப்படாத சொற்களுக்கு வேர்ச்சொல் ஆய்வு செய்து மறைந்திருக்கும் உண்மைக்

காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று தொல்காப்பியர் நமக்கு உணர்த்தியிருக்கிறார். அதனால்தான் வேர்ச்சொல் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டேன். எனக்கு உள்ளிருந்து என் ஆராய்ச்சியை ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டிருப்பார் தொல்காப்பியர்தான்” என்று பாவாணர் என்னிடம் ஒருமுறை உவந்து கூறினார். அதை இன்று நினைத்தாலும் எனக்கு வியப்பு மேலிடுகிறது.

மற்றொருமுறை பாவாணர் பெருந்தகை என்னை நோக்கி,

“பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை

தெரிதலும்

சொல்லினாகும் என்மனார் புலவர்”

(தொல். சொல். 156)

என்னும் நூற்பாவில் சொன்மை தெரிதலையல்லவா முதலில் சொல்லியிருக்க வேண்டும். சொல்லின் வழியாகத்தான் பொருளறிகிறோம். அதனை விடுத்துப் பொருண்மை தெரிதலை ஏன் முதலிற் கூறினார் என்று வினவினார்.

எண்ணமே சொல்வடிவம் பெற்றுப் பொருள் தருகிறது. எண்ணமே பொருள். எண்ணம் என்னும் பொருள் மனத்தில் தோன்றிய பிறகே சொல் வெளிப்படுகிறது. முதலில் தோன்றிய பொருளுக்கு முதன்மை தந்து பொருண்மை தெரிதலைத் தொல்காப்பியர் முதலிற் கூறியதாகக் கருதுகிறேன் எனப் பணிவோடு கூறினேன். சோம் சுகியின் எண்ணமே மொழியென்னும் மேலை நாட்டு அறிஞரின் கருத்தை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு மறுமொழி சொல்கிறார். அதனை நான் முற்றிலும் ஏற்க மாட்டேன். அந்த எண்ணம் ஏரண (தருக்க) முறை தழுவி, அதாவது ஒரு கருத்து அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொரு கருத்துக்குத் தாவி வரும்போதுதான் பொருட் பொருத்தமுடையதாகும். ஆதலால் எண்ணமே மொழியாகிறது என்பதை விட எண்ணம் தொடர்புடைய கருத்து களில் அக்கருத்துப் பொதிந்த சொற்களில் பொருட்பாடுகளைச் சுமந்து வெளிப்படுதலால் பொருண்மையை முதலிற் கூறினார். நாம் பேசும் சொற்கள் கேட்போருக்கு முதலிற் பொருளைத் தான் புலப்படுத்துகிறது.

ஒரு சொல்லை ஒருவன் வழப்படப் பேசியவனைப் பார்த்து இந்தச் சொல்லை இப்படித்தான் திருத்தமாகப் பேச வேண்டும் என்று அவனைத் திருத்துகிறோம். இதிலிருந்தும் சொல்லின் முதன்மை பெறுகிறது என்பது தெளிவாகிறது அல்லவா? எனப் பேராசான் விளக்கம் தந்தார்.

எழுத்திலக்கணமும், சொல்லிலக்கணமும் மொழியின் ஒலிப்பு வடிவச் செம்மையை ஆராய்ந்து தக்க நெறிமுறை வகுப்பன. பொருளின் பொருட்பாட்டு வகைமைகள், திரிபுகள், பரவல்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து வகைப்படுத்துவதற்கு மேலைநாட்டு மொழியியலார் முயன்று வருகின்றனர். ஒரு சொல் பலபொருள் தருவதாயின் அதைப் பொருளின் பொருள் (Meaning of Meaning) எனப் வகைப்படுத்துகின்றனர். இங்ஙனம் பொருட்பாட்டை வகைப்படுத்தினால் போதாது. அவற்றிற்கு நெறிமுறை வகுக்க வேண்டும். சொல்லை விட்டுவிட்டு பொருட் பாட்டுக்கு மட்டும் நெறிமுறை வகுக்கும் முயற்சி தோற்றுப் போய் விடும்.

சொல்லையும், பொருளையும் ஒருசேர ஆராய வேண்டும் என்பதே தொல்காப்பியர் கருத்து. என்னுடைய சொல்லாராய்ச்சி, வேர் மூலம் காணும் ஒழுங்கு ஆகியவற்றை நுணுகி நோக்கும் எவரும், தொல்காப்பியர் கருதும் வண்ணம் சொல்லையும், பொருளையும் சேர்த்து ஆராய்வதே என்று பேராசான் பாவாணர் தெளிவு கொளுத்தினார்.

அவர் காட்டிய வழியில் அவர் வகுத்த நெறியில் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலியின் வெளியீட்டுப்பணி நடந்து வருகிறது. இத்திட்டத்தின் முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் என்னும் பொறுப் பில் பாவாணர் பெருந்தகையின் கனவுகளை நனவாக்கப் பாடாற்றி வருகிறேன்.

தொல்காப்பியன் எனத் தன் பெயர் விளங்க வைத்த இலக்கண ஆசிரியனை திரணதூமாக்கினி என ஆரியனாக்க முயன்றவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் தமிழர் வரலாற்றையும் தமிழ் மரபையும் அழிக்கும்

நோக்கமுடையவர்கள். காப்பு என்னும் சொல் உழவுத் தொழிலையும் காப்பியன் என்னும் சொல் உழவனையும் குறிப்பன. இன்றும் தெலுங்கு மொழியில் காப்புலு, காப்புலவாடு என்பன உழவனைக் குறிக்கும் சொல்லாட்சிகள். காப்பரமு என்பது குடித்தனத்தைக் குறிக்கும். புன்செய் வேளாண்மையில், விதைத்தபின் அறுவடைக் காலம் வரை நிலத்துக்காவல் இருப்பதே உழவனின் நெடுநாள் பணியாக இருப்பதை எவரும் அறிவர். இதனையறியாத தமிழ்ப்பகைவர் ஆரியப்பார்ப்பன முனிவருள் காவிய கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர் தொல் காப்பியர் எனக் கதை கட்டி விட்டனர். தொல்காப்பிய மூலத்தில் வேண்டு மென்றே ஆரியச்சார்பான பாட வேறுபாடுகளைப் புகுத்தியுள்ளனர். நச்சினார்க்கினியர் போன்ற ஆரிய அடிவருடிகள் தமிழ் மரபுக்கும், பண்பாட்டுக்கும் முற்றிலும் மாறான நச்சுக் கருத்துகளை உரையில் புகுத்தியுள்ளனர்.

“எடுத்துக்காட்டாக, திருமணமான பெண் முதல் மூன்று நாளும் தேவர்களுக்கு மனைவியாவாள் என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை வரைந்திருக்கிறார். இந்த நச்சுரையை மாணமுள்ள தமிழர் கள் தொல்காப்பியப் பதிப்பில் உடனே நீக்கியிருக்க வேண்டாமா? “வைசியன் பெறுமே வணிக வாழ்க்கை” என்பது போன்ற பாட வேறுபாடுகள் நால்வருண வேறுபாட்டைத் தொல்காப்பியத்தில் புகுத்தித் தொல்காப்பியத்திற்கு இழுக்கு உண்டாக்கியிருக்கின்றன”, என்றாற் போன்ற கருத்துகளைப் பாவாணர் பன்முறை தெரிவித்திருக்கிறார்.

பாவாணர் நூற்றாண்டாக மலர்ந்துள்ள இந்தப் புதிய நூற்றாண்டிலாவது தொல்காப்பியத்தில் தமிழ் மரபுக்கு மாறான கருத்துக்களை நீக்கிப் பதிப்பிக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பாவாணரின் மொழி நூற் கருத்துகளும் தூய தமிழ் வளர்ச்சிக்கான வழிமுறைகளும் முழுமையாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இவையே நாம் பாவாணருக்கும் தொல்காப்பியருக்கும் செலுத்தும் நன்றிக் கடன்களாகும்.

பாவாணரின் எழுத்தோவியங்கள்

1. இயற்றமிழ் இலக்கணம் (1934)
2. சுட்டுரை வரைவியல் (1936)
3. செந்தமிழ்க் காஞ்சி (1936) முதற்பாகம்
4. ஒப்பியன் மொழி நூல் (1940)
5. திரவிடத்தாய் (1944)
6. சொல்லாராய்ச்சிக் சுட்டுரைகள் (1949)
7. உயர்தரக் சுட்டுரை இலக்கணம் (1950) முதற்பாகம்
8. உயர்தரக் சுட்டுரை இலக்கணம் (1951) இரண்டாம் பாகம்
9. பழந்தமிழராட்சி (1952)
10. முதல் தாய்மொழி (1953)
11. தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள் (1954)
12. தமிழர் திருமணம் (1956)
13. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழகராதியின் சீர்கேடுகள் (1961)
14. இசைத்தமிழ்க் கலம்பகம் (1966) முதற்பாகம்
15. பண்டைத் தமிழ் நாகரீகமும் பண்பாடும் (1966)
16. "The Primary Classical Language of the World" (1966)
17. தமிழ் வரலாறு (1967)
18. வடமொழி வரலாறு
19. The language problem of Tamilnadu and its logical solution (1967)
20. இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும்? (1968)
21. வண்ணனை மொழி நூலின் வழுவியல் (1968)
22. தமிழ் கடன் கொண்டு தழைக்குமா? (1969)
23. இசையரங்கு இன்னிசைக் கோவை (1969)
24. திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை (1969)
25. தமிழர் வரலாறு (1972)
26. தமிழர் மதம் (1972)
27. வேர்ச்சொற் சுட்டுரைகள் (1973)
28. மண்ணில் விண் (1978)
29. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (1979)
30. கிறித்தவக் கீர்த்தனங்கள் (1932)
31. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி (1985)
32. வேர்ச்சொற் சுவிடி (1986)
33. சுட்டு விளக்கம்
34. சுட்டுரை கசடறற
35. An epirome of the Lemurian Language and its ramification
36. தமிழர் வரலாற்றுச் சுருக்கம்
37. செந்தமிழ் ஞாயிறு தேவநேயம் (1985)
38. பாவாணர் கடிதங்கள் (1996)
39. பாவாணர் மடல்கள் (2000)
40. பாவாணர் பாடல்கள் (2001)
41. என் அண்ணாமலை நகர் வாழ்க்கை
42. சிறுவர் பாடல் திரட்டு
43. பேரா. மார்க்கு முல்லரின் வழி

“இன்சுவை தமிழ்”

வெ. இன்சுவை

ஒரு நாள் என்னுடைய உறவினரின் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். அப்போது பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவர்களின் குழந்தை யிடம் இருந்த Add Gel பேனாவின் விலை ரூபாய் 24ஆ, 42 ஆ என்று கேட்டேன். அதற்கு அப் பையன், ‘ஆன்ட்டி, எனக்கு எண்கள் (Numbers) தமிழில் தெரியாது, Maths-ல் சொல்லுங்கள் என்றான். அதாவது நான் ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமாம். நான் அதிர்ந்து போனேன். அவன் பெற்றோரைப் பார்த்த போது, அவர்கள் “ஆமாங்க, அவனுக்கு தமிழில் சொன்னா புரியாது. ஸ்கூல்ல அவனுடைய இரண்டாம் மொழி இந்தி தான் என்றனர். நான் உடனே, ‘சரிங்க. ஆனாலும் வீட்டில் தமிழில்தானே பேசுகிறீர்கள்?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘பேச்சுத் தமிழ் தெரியும். ஆனால் தமிழில் ‘ஆ’ ன்னா ‘ஆ’ வன்னா கூடத் தெரியாது. நாங்கள் இந்தியைத் தேர்ந்தெடுக்கக் காரணம் பையன் வேலைக்காக வட மாநிலங்களுக்குப் போக நேர்ந்தால் இந்தி தெரியாமல் விழிக்கக் கூடாது அல்லவா?’ என்று எதிர்கேள்வி கேட்டனர். அவர்களுடைய முன் ஜாக்கிரதை உணர்வைக் கண்டு அழுவதா? சிரிப்பதா? எனக்குத் தெரியவில்லை.

தாய்மொழிக்கு வந்த சோதனையைப் பார்த்து, ‘தமிழ் இனி மெல்லச் சாகுமே’ என்று வருந்தினேன். மதிப்பெண்களுக்காக இந்தி, பிரெஞ்சு என்று எடுத்துக் கொள்ளட்டும். அவரவர் விருப்பம் அது. ஆனால் வாழ்க்கையில் ஒரு குழந்தைக்கு அதனுடைய தாய்மொழியில் எழுதப் படிக்கத் தெரியாது என்றால் அவமானமில்லையா? படிக்காதவர்களைப் போலத் தானே இதுவும். நாளை ஒரு பேருந்தின் வழித் தடத்தைக் கூட அவனால் படிக்க முடியாதே! அவனுக்கென்று ஒரு வாழ்க்கை அமைந்தபின் மளிகைக்கடை சாமான் பட்டியலைக் கூட ஆங்கிலத்தில் அல்லது இந்தியில் எழுதுவானா? அட, பொழுது போக ஒரு தமிழ் சஞ்சிகையாவது படிக்கத் தெரியாவிட்டால் எப்படி? தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளைக் கூட எழுத்துக் கூட்டிப்

படிக்கத் தெரிய வேண்டாமா? பெரிய பள்ளிகளில் பையன் கல்வியை முடித்த வுடன், அப்படியே நேராக அமெரிக்கா, அல்லது டெல்லி, மும்பை போன்ற நகரங்களில் செட்டில் ஆகி விடுவார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். தமிழைப் படிக்கவோ, எழுதவோ தெரியாது என்று பெருமைப் பட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

இந்தியை எடுத்துப் படிப்பவர்கள், அந்த மொழியிலும் பாண்டித்யம் பெறுவதில்லை. இந்தி கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால், தட்சிண பாரத இந்தி பிரசார சபாவின் தேர்வுகள் நல்ல தேர்ச்சியை அம் மொழியில் தருகிறது. தமிழ்நாட்டில் பிறந்து, தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டு தமிழ் படிப்பது கேவலமா? தாய்மொழியில் ஒரு கையொப்பம் கூடப் போடத் தெரியாவிட்டால் அவமானம் என்று ஏன் தோன்றவில்லை? பெற்றோர் செய்யும் தவறால் பிற்காலத்தில் பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படப் போவது உறுதி.

தமிழ் தொன்மை வாய்ந்த மொழி. இதில் இல்லாத வளம் எந்த மொழியிலும் இல்லை. திருக்குறளை ‘உலகப் பொது மறை’ என்று உலகமே போற்றுகிறது. போப், கால்டுவெல், வீரமாமுனிவர் போன்றவர்கள் இங்கு வந்து தமிழ் கற்று இலக்கியமும், இலக்கணமும் படைத்தனர். இன்றும் ரஷ்யா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் படித்து ஆராய்ச்சி செய்யும் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்?

நம் இலக்கியச் சுவை பருகப் பருக, அதன் இனிமையிலும், அருமையிலும் அப்படியே அமிழ்ந்து போகிறார்கள். ஆனால் நமக்கு மட்டுமே நம் மொழியின் பெருமை தெரிய வில்லை. எப்போதுமே நம் அண்டை வீட்டுக் காரர்கள் நம்மை மதிக்க மாட்டார்கள்.

பிற மொழிகளை தேர்வுக்காகப் படிக்க நேர்ந்தாலும், நம் தாய்மொழியை கற்பிக்கத் தவறாதீர்கள். இதுகாறும் செய்யவில்லை யென்றாலும், இதோ, இந்த விடுமுறையின் போதே ஆவன செய்யுங்கள். விடுமுறையில் கணினி வகுப்பு, நீச்சல், பாட்டு, கராத்தே என்று

நிறைய வகுப்புகள் துவக்கப்படுகின்றன. குழந்தைகள் சகலகலா வல்லவர்களாக ஆக வேண்டும் என்பது பெற்றோர்களின் துடிப்பு. இனிமேல் இந்தக் கோடை விடுமுறையின் போது தமிழ் கற்றுத் தாருங்கள். ஒவ்வொரு காலனி/தெருவில் இது போன்று தமிழ் தெரியாத குழந்தைகளை ஒன்று சேர்த்து யாராவது பெரியவர் வகுப்பு நடத்தலாம். கண்டிப்பாகக் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இலவசத்திற்கு இங்கே மதிப்பில்லை. ஒரு மாதம் அரிச்சுவடியிலிருந்து ஆரம்பித்து கற்றுக் கொடுத்தால், ஓரளவிற்கு எழுத்துக் கூட்டி சிறிய வாக்கியங்களை வாசிக்க குழந்தைகள் கற்றுக் கொள்வார்கள்.

வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்து நல்லறங்களும் தமிழ் இலக்கியத்தில் உண்டு. அத்தனையும் பாலையில் காய்ந்த நிலா கதையாகி வருகிறது.

யாமறிந்த மொழிகளில் தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம் என்று எல்லோரும் உணர வேண்டும். உணர்த்த வேண்டும்.

பொருப்பிலே பிறந்து, தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத் திருப்பிலேயிருந்து, வைகையேட்டி லே தவழ்ந்த தமிழ் உங்கள் இல்லம் தவழட்டும். இனிமை பூக்கட்டும்.

பாவாணர்

நல்விடை

தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் தமிழ்த் தொண்டுகென்றே பிறந்து, தமிழ்த் தொண்டுக் கென்றே வளர்ந்து தமிழ்த் தொண்டு செய்வதிலே இன்பம் கண்டவர். கடமையில் கருத்தும் கண்காணிப்பிற் கண்டிப் உடையவர் தமிழுக்குத் தமிழரே பகைவர்'' என்று ஒரு கூட்டத்தில் அவர் பேசியது எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. ஓய்.எம்.சி.ஏ. பட்டி மன்றத்தில் அவருக்கு நாங்கள் மன்றம் சார்பாக மணிவிழாக் கொண்டாடுகிறோம். இசைவுத் தாருங்கள் என்று கேட்ட பொழுது அவர் மறுத்து விட்டார். இது அவருடைய பெருந்தன்மையைக் காட்டுகிறது. அது மட்டுமா ஒரு தடவை அவர் பொன்னாடையை போர்த்திக் கொள்ள மறுத்து விட்டார். காரணம் என்னை? இது யாய காரணம் என்னை எனில் பொன்னாடையில் பொன்னே முத்துயே? ஏன் பொன்னாடை யாதது யன்றிடை என்றார். பாரிவள்ளல் இருந்த காலத்தில் தான் பொன்னாடை இருந்தது அடியேன் தமிழ் நாட்டு வணிகர் சங்கத்தின் செயலாளர், ஆதலால் பொன்னைப் பற்றியும் நல்ல சரிகையைப் பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

நல்ல தமிழ்ச் சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலே வல்லவர் சான்றாக சிலவற்றை கீழே குறிப்பிடுகிறேன்.

- Inland Letters - உள்நாட்டுத் திருமுகம்
1. Boat - குப்பாயம்
 2. Shirt - உள்நாட்டுத் திருமுகம்
 3. Grand Trunk Express - தடி வழி விரைவான்
 4. Air Condition Room - செந்தண நிலைப்பாட்டு அறை
 5. Cigaret - புகைப்பூஞ்சுருள்
 6. நிமிஷம், நிமிடம் - இதை நிமையம் என்கிறார்
 7. Fountain Pen- ஊற்றுத் தூவல்

8. Flesh out - அடிப்பு (எவ்வளவு இயல்பான மொழிபெயர்ப்பு இது)
9. Chairman - மேலிருக்கையர்
10. Proof - மெய்ப்பு
11. Sweater - வேர்ப்பான்
12. Paying Slip - இட்டு வைப்புச் சீட்டு
13. அத்தாளம் - இரவு உணவு இவரைப் போலவே ஆட்சிச் சொற்காவலர் சீ. இராமலிங்கமும் ஆங்கிலத்துக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் வல்லவர் Peppermint - இங்கண்டு Boar அடிக்கிறது என்பதற்கு நேர்ச் சொல் - துளைப்பாக இருக்கிறது என்கிறார். ஜட்டி என்ற வட சொல்லுக்கு நேராக அறை ஒட்டி என்கிறார்.

இதுபோன்ற தமிழ்ச் சொற்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு எனக்கு பாவாணர்தான் ஆசான் என்கிறார்.

சில தமிழ் ஆராய்ச்சியிலும் வல்லவர் :

பிள்ளையார் வணக்கம் - சங்ககாலத்தில் இல்லை என்பதை பலருக்குத் தெரியும். ஆனால் பலர் பிள்ளையாரை வணங்குகிறார்கள். இவர் ஆராய்ச்சியில் கண்டுபிடித்ததை பகுத்தறிவுள்ளவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

மிருகத்தை யாராவது கடவுளாக ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா? நம்பிக்கையோடு யானை முகனகக் காட்சி அளிக்கிறாரே - வட நாட்டார் நடுவில் கொண்டு வந்தது இது கண்முடித்தனமாக ஏற்றுக் கொள்ளலாமா என்று வாதிடுகிறார். நன்கு சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவர் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கிறதா? சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

பாவானுடைய அந்நியல் தமிழ்

பாவலர் அருள் செல்லத்துரை

1966-ல் என் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்த பிறகு நான் பெற்ற (Diploma in Mechanical Engineering) என்ற பட்டத்தைத் தமிழில் எவ்வாறு மொழி பெயர்ப்பது? என்று மொழி ஞாயிறு பாவாணர் அவர்களிடம் கேட்டேன்.

பாவாணர் அவர்கள் ஒரு புதிய சொல்லைப் படைப்பதற்கு முன்னர் மூல மொழியினுடைய வேர்ச் சொல்லைக் கண்ட பிறகே படைப்பாக்கம் செய்வார்கள். அவ்வாறே இதற்கும் செய்தார்கள்.

- ★ Engineering என்ற சொல் Engimum என்ற சொல்லிலிருந்து வந்தது. எனவே Engine என்பதைச் சூழ்ச்சியம் என்று பெயர்க்க வேண்டும்
- ★ Mechanical என்பதை எந்திரவினை என்று பெயர்க்க வேண்டும்.
- ★ Diploma என்பதை 'Di-ploma' என்று பிரிக்க வேண்டும். இரண்டாக மடக்கப் பட்டது. என்று பொருள். இவ்வாறு மூன்றையும் சேர்த்து Diploma in Mechanical Engineering என்பதைப் 'பொறி வினைச் சூழ்ச்சிய மடலர்' என்று போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்றார். அவ்வாறே நானும் இழுவை அச்சுச் செய்து பயன்படுத்தி வந்தேன்.

சில சொற்கள் கால வெள்ளத்தில் வழக்கு வீழ்வதும், சில சொற்கள் காலான்றுவதும் இயல்பே.

எடுத்துக்காட்டாக,

பண்டாரகர் என்னும் சொல் முனைவர் என்றும், அம்பகம் என்னும் சொல் உரிமம் என்றும் மாறி விட்டன. By Cycle என்பது துவிச்சக்கர வண்டியானது, மிதி வண்டி என்பதே காலான்றியது.

சில நேரங்களில் பிழை வழக்குகளும் காலான்றி விடுகின்றன. எள்ளிலிருந்து எடுக்கப்படும் நெய் - எண்ணெய் என்றால்

தேங்காயிலிருந்து எடுக்கப்படுவது தேங்காய் நெய் என்று தானே இருக்க வேண்டும். தேங்காய் எண்ணெய், கடலை எண்ணெய் என்று பிழை வழக்குகள் ஊன்றிப் போய் விட்டன. 'நெய்' என்பதை ஒரு பாய்மப் பொருளுக்குப் பொதுப் பெயராகக் கொண்டால் தான் புதிய கலைச் சொற்களைப் படைக்க முடியும். அவ்வடிப்படையிலேயே,

Petrol என்பதைக் கல் நெய் என்றும், Diesel என்பதைக் கரி நெய் என்றும், Grease என்பதை உயவு நெய் என்றும் தமிழ்ச்சீட்டு என்னும் இதழ் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியிட்டது.

ஒரு கலைச் சொல்லைத் தமிழில் பெயர்க்கத் தேவை ஏற்படும் போது, யார், எப்படி மொழி பெயர்ப்பது? என்பதற்கு வழிகாட்டல் தேவை.

ஆங்கிலச் சொல்லை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மொழி பெயர்ப்பது ஒரு வகை.

சொல்லுக்குரிய பொருளைப் பார்த்து, அதன் பண்புகளை அறிந்து மொழி பெயர்ப்பது சிறந்த வகை.

'Switch' என்னும் சொல்லை அதை இயக்கும் தன்மையை வைத்துச் 'சொடுக்கி' என்று தேன்மொழி பெயர்த்தது. Screw Jack என்பதை அது செய்யும் வேலையை வைத்து திருகு தூக்கி என்றனர்.

Thermal Power, Hydel Power, Tidal Power என்னும் சொற்களை அனல் மின்சாரம், புனல் மின் சாரம், அல் மின்சாரம் என்றனர். சில சொற்கள் வெவ்வேறு மொழியினரிடையே தொடக்க காலம் முதல் பயன்பட்டு வந்திருக்கும்.

'திருப்புளி' என நம் தச்சர்கள் சொல்வதை Screw driver என ஆங்கலத்தில் சொல்கிறார்கள். இங்கே சொற்பொருள் வேறு

பட்டாலும் உணர்த்தும் பொருள் சரியாக இருக்கிறது.

'பருந்துவால் இணைப்பு' என்று நம் தச்சர் கள் சொல்வதை ஆங்கிலர்கள் 'Dove tail Joint' என் கிறார்கள். Dove என்பதற்குப் புறா என்னாமல் பருந்து என்கிறார்களே என்று மயங்க வேண்டுவதில்லை.

முயல் காது திருகி (Nut) என்பதை நம் பொருத்துநர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆங்கிலர்கள் அதையே Wing Nut என்பார்கள். சொற்பொருள் வேறுபடும். ஏனென்றால் நம் நாட்டில் நம் தொழிலாளர்கள் தொடக்க முதல் பயன்படுத்தி வந்த பொருள்கள் அவை பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் படித்து உணராததனால் தான் பிறமொழிச் சொற்களை நாடுகிறோம் என்று கூட கூறுவேன்" என்று நம் மெய் சிலிர்க்க கூறுகிறார். யப்பானியர்கள் நம் பேச்சொலியைக் கொண்டே கணிப்பொறியை இயக்கவும், கணிப்பொறி நம்முடன் பேசவும் Voice Synthetigers என்னும் ஒலி பெருங்கிணைப்புக் கருவிகளைக் கண்டு பிடித்து விட்டனர். நம் கையெழுத்திலேயே எழுதிக் கொடுத்தாலும் அதைப் படித்துப் புரிந்து கொண்டு ஆணை நிறைவேற்ற கணிப்பொறியை வடிவமைத்து விட்டார்கள் இந்நாளில் கணிப்பொறி படம் வரைகிறது, பேசுகிறது, இசைக்கிறது, விளையாடுகிறது,

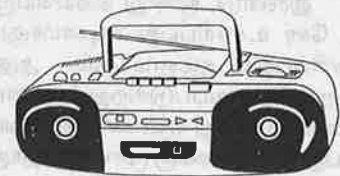
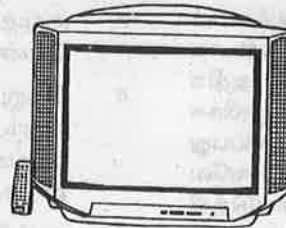
கணக்குப் போடுகிறது. எல்லாம் செய்கிறது. தமிழை மட்டும் செய்யாதா? அறிவியல் தமிழ் நான்காவது தமிழானாலும் சரி, இயற்றமிழில் ஒரு பகுதியானாலும் சரி, அதன் வளர்ச்சியைக் கண்காணிப்பதற்கு ஓர் உயர்மட்ட அறிஞர் குழு தேவை. யார் எந்தத் துறையில் தமிழாக்கம்

செய்தாலும் அறிஞர் குழுவின் ஒப்புதல் பெற்ற பிறகே வெளியுலகிற்கு வர வேண்டும் என இருக்க வேண்டும். இந்திய தரக் கட்டுப்பாட்டு முத்திரை, (I.S.I.) முத்திரை போல, கலைச் சொல்லாக்கத்திற்கும் தமிழ் அறிஞர்களின் ஒப்புதல் தேவை. ஏனெனில் இலக்கண வரம்பில்லா மொழி அரசு இல்லா நாட்டிற்குச் சமம். இயற்றலும், ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு. நாம் சரியான

தமிழைக் கொடுத்தால் நம்முடைய தலை முறையினர் வளரும் அறிவியலில் புதிய படைப்புக் களைப் படைப்பார்கள். விரைந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம் நிரந்திர தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். 'செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும்' என்னும் குறட்பா" அறிவியல் தமிழ் ஆக்கத்திற்கு சட்ட நூற்பாவாக அமையட்டும்! இதனை இதனான் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல்' என்னும் குறட்பா வைத் திருவள்ளுவர் நமக்குக் கொடுத்த ஆணையாக ஏற்றுச் செயல்படுவோம்.

விஷ்ணு ஹோம் நீட்ச்ஸ்

புனியம்பட்டி

(அனைத்து வீட்டு உபயோகப் பொருட்களும் கிடைக்கும்)

தமிழ் இதழ்களின் மொழி மரபு மீறல்

இரா. வேங்கட கிருட்டிணன்

துக்களக் இதழ், F என்ற ஆங்கில எழுத்தைத் தமிழில் புகுத்தி, எழுதியது. பின்னர் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு அலைகளால் அதைக் கைவிட்டது. இன்று குமுதம், F ஐ மறைமுகமாக 'ப்' என்று மாற்றி தமிழில் புகுத்தி விட்டது. அதோடு ப்ருமாக்கள், ப்ருதிவி, ப்ளஸ், ப்ரியா, ப்ரியம், ப்ரேம் என்றும் எழுதத் தொடங்கிவிட்டது. இந்த நச்சுக் கிருமி நோய் தமிழில் விரைவாகப் பரவி வருகிறது. திரைப்படங்கள் ப்ரண்ட்ஸ், ப்ரியமானவளே என்ற பெயரில் வரத்தொடங்கி இருப்பது, நோயின் அறி குறிகளாகும். இந்த நோய் மற்ற மெய்யெழுத்திற்கும் பரவும் இடர் உள்ளது.

ப் என்று எவராலும் ஒலிக்கவே முடியாது. ஒலிக்க முயன்றால் இதயவலிதான் ஏற்படும். இப் என்றுதான் ஒலிக்க முடியும். எனவே ப் + இ = பி என்றே தொடங்க வேண்டும். உயிர் இல்லாமல் மெய் இயங்க முடியாது என்றும், எனவே உயிர் எழுத்து என்றும் அதனைப் பெயரிட்ட தமிழர் மொழியாற்றல் உலக மொழிகளில் இல்லாத, வியக்கத்தக்க கண்டுபிடிப்பாகும். ஆங்கில எழுத்து 26-ம் ஒலித்தால் கூட உயிர் ஒலி வருவதை எளிதில் அறியலாம். அனைத்து ஆங்கிலச் சொற்களும் உயிர் எழுத்து சேர்ந்தே உருவாகி இருப்பதும், தமிழர் கண்டுபிடிப்பை எண்ணி வியக்க வைக்கும் ('BY' போன்றவை ஒரே விதி விலக்கு. 'Y' ஒரு துணை உயிர் எழுத்தாகும்).

எனவே ப் என்ற ஒலியில் சொல்லைத் தொடங்கினால் மொழி கடினமுறும். கடினமான மொழி மக்கள் வழக்கிலிருந்து மறைந்து விடும். இது மறைந்த மொழிகளின் வரலாற்று உண்மையாகும். இதனை மொழி ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்கிறார்கள்.

இரண்டு, மூன்று மெய்யெழுத்துக்களை ஒரு சேர உச்சரிப்பது கடினமாகும். சரியாக உச்சரிப்பதும் கடினமாகும். அதற்கு அதிக ஆற்றல் தேவைப்படுகிறது. கடினமாக ஒலிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி கடினமாக ஒலிப்பது என்பது இயற்கைக்கு முரணானதாகும். எனவே குறைந்த ஆற்றலையே பயன்படுத்தி சொல்லை விளங்க வைப்பது முறையாகும்.

தமிழ் நீண்ட நெடுங்காலம் நின்று வாழ்வதற்குக் கரணியம் அதன் எளிமையான

சொல் வடிவமேயாகும். எனவே 'ப்' போன்ற கடின ஒலியில் சொல்லை தொடங்க நாம் இடம் தரக் கூடாது. இது போன்று மொழிக்கு தீங்கு ஏற்படும் பொழுது, மறைமலை அடிகள், பாவாணர் போன்றோர் தோன்றி தமிழைக் காப்பாற்றினார்கள். இன்று அறிஞர்கள், போராசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் வாசகர்கள், குமுதத்தின் குறும்பை கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பது பெரும் வேதனை தருவதாகும்.

இது போன்று நம் முன்னோர்கள் கண்டு கொள்ளாமல் இருந்தால்தான் பிற மொழித் தாக்கம் தமிழில் ஏற்பட்டது! எங்கும் எதிலும் வடமொழி நுழைந்தது. அடுத்து வந்த ஆங்கிலத் தாக்கத்தை அகற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. தேவையற்ற கிரந்த எழுத்தை நீக்க முடியவில்லை. நாமும் இப்படியே கண்டு கொள்ளாமல் இருந்தால் ப் போன்று மற்ற மெய்யெழுத்தும் சொல் முதலில் தொடங்கி தமிழ் கடினமுற்று அழிந்துவிடும். எனவே குமுதத்தை எதிர்த்து நாம் கண்டனக்குரல் எழுப்ப வேண்டும். இளையராசா பற்றி ஏதோ எழுதி விட்டு, குமுதம், வாசகர்களின் கண்டனக் கடிதங்களைப் பார்த்து, மிரண்டு பின்வாங்கியது. குமுதம் வணிக நோக்குள்ள இதழாகும். தமிழ் வளர்ச்சி பற்றி அவர்களுக்குக் கவலை இல்லை. எனவே நாம் கண்டனக் குரல் எழுப்பி, குமுதத்தையும், அதே போல இனி வரும் எவரும் தமிழில் மரபு மீறும் முயற்சியில் ஈடுபடுவோருக்கும் ஓர் அச்ச உணர்வு ஏற்படுத்த ஆவண செய்ய வேண்டும்.

1. தமிழ்க்கழகம், மன்றம், அமைப்பு, பேராசிரியர் அறிஞர், வாசகர் என்று அனைவரும் தனித் தனியே குமுதத்திற்கு ப் எழுத்தில் சொல் தொடங்கக் கூடாது என்று அஞ்சல் வரைய வேண்டும்.
2. கண்டனக் கூட்டம் நடத்தி, தீர்மானம் நிறைவேற்றி, குமுதத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும்.
3. குமுதம் வாங்காதீர் என்று மக்களிடம் வேண்டுகோள் விட வேண்டும்.
4. வேறு அறவழிப் போராட்டம் நடத்து வதும், அரசுக்கு குமுதத்தை நூலகத்திற்கு வாங்கக்கூடாது என வேண்டுகோள் விடுவதும் உடனடிப் பயன்தரும்.
5. நமக்கென்ன என்று இருந்து விட்டால், பின்னர் நோய் முற்றி நம்மால் ஒன்றுமே செய்ய இயலாமல் போய்விடும்.

மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாலாணரின் வாழ்க்கை வரலாறு இரா. இளங்குமரனார்

மறைமலை அடிகள்

“ஓராயிரம் ஆண்டுகள் ஓய்ந்து கிடந்த பின் வாராது போல வந்த மாமணி” - பாலாணர்!

“ஒருமா மணியாய் உலகிற்கு ஓங்கிய திருமாமணி” - பாலாணர்!

இஃது “உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி யில்லை”

இதனை, “வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறேன்; மெய் கூறுவல்” என்றும், “செய்யா கூறிக் கிளத்தல் எய்யாதாகின்று எம்சிறு செந்நாவே” என்றும் வருஉம் கழகச் சான்றோர் காட்சியுரைகளைக் காட்டாக்கிக் கூறுவேன்.

பாலாணர், தமிழ்மொழியின் தனி ஒளியைப் பாருக்குப் பாரிக்கவென்றே பிறந்த, எழுசுடர் ஞாயிறு!

மேலையாரிய மொழிகள், கீழையாரிய மொழிகள், திராவிட மொழிகள் இன்னவற்றையெல்லாம் விரல் நுனியிலே வைத்திருப்பார் போல், சொற்பிறப்பியல் விரிக்க வந்த விரகர்!

எத்துணை எதிர்ப்புகளுக்கும், ஈடழிக்கும் தடைகளுக்கும், இன்னாங்கு

பாலாணர்

எழுந்தஇடர்களுக்கும், தலை தாழ்த்தாது மலையென நிமிர்ந்து நின்று, ஆக்கப் பணிகள் புரிந்த அரிமா!

வாட்டும் வறுமையும் தேட்டெனக் கொண்டு, திறமான பணிபுரிந்த வாட்டருஞ்சீர் வண்டமிழ்த் தொண்டர்!

அன்னார் இழப்பு ஒன்றே மொழித் துறைக்கு உண்மையாகவே ஈடுசெய்ய இயலாத இழப்பு!

வாரத்தால் மொழிவது அன்று இது! வாய்மையால் மொழிவது!

பாலாணர் பாவலர்; நற்றமிழ் நாவலர்; இலக்கியச் செல்வர்; இலக்கண வித்தகர்; உரை வேந்தர்; கட்டுரை வன்மையர்; நகைச்சுவை மிளிர் உரையாடும் நயத்தர்; நினைவின் ஏந்தல்; நுண்மான் நுழைபுழ எழிலர்; நுணங்கிய கேள்வியர்; நுண்ணிய அறிவுக்கு வணங்கிய வாயினர்; உண்மைத் தொண்டை உரையாலும் பாட்டாலும் உள்ளார்ந்த உவகை ஊற்றெடுக்கப் பாராட்டும் ஒள்ளியர்; தக்காரை ஊக்கித் தகவுணர்ந்து மதிக்கும் தண்ணியர்;

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குப் பின்னே அருந்தமிழ் இலக்கணத் திணையிலாக் குரிசில் இவரே” என்ன இலக்கிய பெற்றியார்!

‘தமிழர் தொன்மையை உலகிற்கு அறிவித்தவர் காட்டுவெல் பெருமகனார்; தனித் தமிழ்க்கு வித்திட்டவர் பரிதிமாற் கலைஞர்; செடியாகத் தழைக்கச் செய்தவர் நிறை தமிழ் மலையாயம் மறைமலையடிகள்; “நானே மரமாக வளர்ந்து வருகிறேன்” எனத் தம் கூர்த்த பணியின் சீர்த்த நிலையை நுண்ணிதின் உணர்ந்து செம்மாந்து கூறிய செந்நாவலர், சொற்பிறப்பியற் பணிக்கென்றே தம்மை இறைவன் படைத்தவர்’ என உளங்கூர்ந்துரைத்து, அர்ப்பணிக்கே தம்மை முழுதுற ஒப்படைத்து உழைத்த உரவோர்.1 - பாவாணரைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளுள் ஈதொன்று.

“மொழி ஞாயிறு மறைந்தது; தமிழ்க் கதிரவன் தலைசாய்த்து விட்டான்; செந்தமிழுலகம் இருண்டது! தொல்காப்பியர் திருவள்ளுவர் ஆகிய பெருமக்களுக்குப் பின், தமிழ் மொழியின் மேலும் அதன் வரலாறு இனம் ஆகியவற்றின் மீதும் அடர்த்துப் போர்த்து நின்ற அறியாமைக் காரிருளைத் தம் அறிவாண்மையால் அடித்து விரட்டிய தனித்தமிழ்க் கதிரவன், ஒளிப்புலவன் ஞாயிறு, செம்புலச் செம்மல் ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் என்னுமட தீந்தமிழ்ப் பேரொளிக் கோளம் தன் ஆய்புல அறிவுக் கதிரைச் சுருக்கிக் கொண்டு சாவெனும் பேரிருளில் தன் அறிவியக்கத்தை ஒடுக்கிக் கொண்டது. நேரக்கூடாதது நேர்ந்து விட்டது; நடக்கக் கூடாதது நடந்தே விட்டது! தென்புல மக்கள் தங்கள் வாழ்வு நலன்களை நாடிச் சிறிது சிறிதாக முன்னேறுவதற்குத் தன் தெள்ளிய அறிவாலும், ஒள்ளிய ஆய்வுத் திறனாலும் பேரொளி உமிழ்ந்த பெருங்கதிர் ஞாலம் இறுதியில் மறைந்தே விட்டது! தமிழின வாழ்வில் ஒரு பேருழி தோன்றி, இருந்து, தலை மறைந்து விட்டது!

தொல்காப்பியனுக்கில்லாத தொகைச் சொல் அறிவும், திருவள்ளுவருக்கில்லாத தீந்தமிழ் வரலாற்றறிவும் தேவநேயமாய்

முகிழ்த்துத் தமிழினம் தவற விட்ட மொழித் தடங்காட்டி, வழிநடை தோற்றிப் புது வரலாறாய்ப் புதுக்கிக் கொடுத்த ஊழிப் பேரொளி ஒரு நொடியில் கால வெள்ளத்துள் கட்புலன்படாது கரைந்து விட்டது இனி இருள்! இருள்! எங்கும் இருள்!”1.

- பாவாணரைப் பற்றிய மதிப்பீடு களுள் இது மற்றொன்று.

“உலகின் முதற் செம்மொழியாகிய தமிழ் மொழியின் தொன்மை, முன்மை, நுண்மை, திண்மை, எண்மை, ஒண்மை, இனிமை, தனிமை, இளமை, வளமை, தாய்மை, தூய்மை, மும்மை, செம்மை, இயன்மை, வியன்மை ஆகிய பதினாறு பண்புகளையும் மறைந்துமட திரித்தும் மழுப்பியும் குழப்பியும் வரும் ‘மேலை ஆரிய’ மேய்ப்பர் களுக்கும் ‘கீழையாரிய’ ஏய்ப்பர்களுக்கும் அறைகூவல் விடுக்கும் நிறைநூற் பெரும் புலவர்!

ஒப்பிலக்கணம் கண்ட காட்டுவெலா ரையும் மிஞ்சி, தப்பிலக்கணம் கூறும் ஆரியப் புல்லரும் அஞ்ச - மொழியியல் ஆணி வேருக்கும் மூலம் காட்டி, வரலாற்றியலில் சல்லவேரையும் கல்லிக் காட்டும் மொழியா ராய்ச்சி மூதறிஞர்!

நல்லமரத்துப் புல்லூருவிகட்கும், சாரத்தை உறிஞ்சி ஈரத்தில் முளைத்த - காளாம் பிகட்கும், பயிரை மேயும் வேலிகட்கும் - இலக் கணங்களாய்த் திரிந்திழியும் இற்றைத் தமிழகக் கூலிப் புலவர்கட்கிடையே மொழித் தூய்மைக்கும் இனக்காப்பிற்கும் வழிகாட்டியாய் உலவும் வல்லரிமா!

குறைமதியர் தேக்கிவைத்த கறையிருளை நீக்கவந்த மறைமலையார் வழிவந்த நிறைமலையார்!

தன் மதிப்பின் கொடுமூடியாய், தன்னுரிமை முகில் இடியாய், ஆர்த்திலங்கும் சீர்த்தியினார்!

நன்றி கொன்ற தமிழினத்தின் பன்றித் தனத்தால் புகழ் மறைக்கப்படும், புறந்தள்ளப் படும் குமைந்த ஈகளரி! அமைந்தொளிரும் குடவிளக்கு!

மடைமைத் தமிழரின் அடிமைத் தனத்தால் மிடிமை வாய்ப்பட்ட கடமைக் காவலர்!

- அவர்தாம் நம் திரவிடமொழியியல் ஞாயிறு திரு. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்! 1

- பாவாணரைப் பற்றிய மதிப்பீடு களுள் இஃதின்னொன்று.

- இம்மூன்று மதிப்பீடுகளும் மூவேறு மாதிகைகளில் வெளிவந்தவை. மூன்றும் பாவாணரொடு தொடர்புடையவை. முன்னது, பாவாணரை இதழாசிரியர் கூட்டத்து முதன்மை உறுப்பினராகக் கொண்டது, அடுத்தது, பாவாணரைத் தன் சிறப்பாசிரியராகக் கொண்டிருந்தது; இறுதியது; பாவாணர் திறம் பரப்ப எழுந்தது!

முன்னது, அடிநாள் தொட்டு முடிநாள் காறும் பாவாணர் 'அறிவம்' தாங்கி வந்த பெற்றியது.

அடுத்தது, பாவாணரை அரிய இயக்கமாக்கிப் பளிச்சிட வைத்தது.

இறுதியது, பாவாணர்க்கு விழாக் கோலங் காட்டி விழும்பம் சேர்த்தது.

முன்னிரு மதிப்பீட்டுரைகளும் பாவாணர் மறைவின் இரங்கலில் எழுந்தவை. பின்னொரு மதிப்பீட்டுரையும் பாவாணர் வாழும் நாளில், "பாவாணர் என்பவர் யார்?" என வினாப்பறை எழுப்பி விளக்கமுறுத்தக் கிளர்ந்தது.

முதலது, இவ்வரலாற்றின் நூலாசிரிய ரால் வரையப் பெற்றது.

அடுத்தது, பாவலரேறு பெருஞ் சித்திரனா ரால் காட்டப் பெற்றது.

இறுதியது, பேராசிரியர் தமிழ்க் குடிமக னால் நாட்டப் பெற்றது.

அறிவின் இலக்கணம், "நுண் மாண் நுழை" புலம் என்பது! இம்மூன்றும் பாவாணர் நுண்மாண் நுழை புலம் சுட்டுவன!

கலித்தாழிசை, ஒரு பொருள் மேல் மூன்றடுக்கி வரும் யாப்பியலது! இவை, அவ்வகையில் 'பாவாணக் கலிப்பா' வின் முத்தாழிசை எனப் புகலலாம்!

நிறைமலையாம் மறைமலையாரைப் "பனிமலைக் கொடுமுடியின் உயரம்! நீல ஆற்றின் நீளம்; அமைதி வாரியின் ஆழம்! - ஆகியவை ஒருங்கே அமைத்தவர்" என்பார் பாவாணர்! அம்மதிப்பீடு பாவாணர்க்கு மேலும் சிறப்பத்தகும்! இதனைப் பாவாணரை அறிந்தார் நன்கனம் அறிவார்!

2. பிறவி நோக்கு

பிறவிக்கு நோக்கு உண்டு; அதிலும் மாந்தர் பிறவிக்குத் தனிச்சிறப்பான நோக்குண்டு 'பிறவிக்கு நோக்குண்டு' என்று அறிவார் அரியர்; அறியினும், தம் பிறவி நோக்கைப் பிறர்க்கு உரைப் பார் அவரினும் அரியர்; அவருள்ளும், அப்பிறவி நோக்கை நிறைவேற்றுவார் அரியருள் அரியர்; அத்தகைய அரியருள் அரியர் பாவாணர்.

பாவாணர் பிறவி நோக்கை நாம் காண்பது எப்படி? நோக்கை அறிந்தன்றோ பாவாணர் நோக்கை அறிய வேண்டும்!

செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்று நோக்கு என்பது. முழுதுற நோக்கி முடிவெடுப்பதே அது. அதனை,

"மாத்திரை முதலா அடிநிலை காறும் நோக்குதற் காரணம் நோக்கெனப் படுமே" என்பார் தொல்காப்பியர்!

அறிவார்ந்த சான்றோர் படைப்பாம் 'பா'வுக்கு நோக்கு உண்டெனின், அவ்வறிவார்ந்த சான்றோர் பிறவிக்கு நோக்கு இல்லாமல் ஒழியு மோ? அவரிடத்திருந்த - அமைந்து கிடந்த - நோக்குத் தானே பாவின் கண் படிந்தது! பாவின் நோக்கு, 'பாவாணர்' நோக்காதல் இயற்கையே யன்றோ! பாவாணர்க்கெல்லாம் பொதுமையாம் நோக்கு, மொழிஞாயிறாம் பாவாணரிடத்து மல்கியமை வியப்பாகுமா?

தம் பிறவிக்கு நோக்கு உண்டு என்பதை எத்துணைப் பேர் அறிந்தனர்? அறிந்து கடனாற்றினர்?

“வெந்ததைத் தின்று விதிவந்தால் போதல்” என்பார் நோக்கு எவ்வளவு சுருங்கி விட்டது! அவ்வாறு சுருங்குவதா நோக்கு? விரிய விரிய விரியும் ‘சங்கப் பலகை’ யன்றோ நோக்கு! ‘அறிந்தோறும் அறியாமை கண்டு’, விரிதோறும் விரிவு விஞ்சிப் பெருகுவதன்றோ நோக்கு. எழு கதிர் ஞாயிறென விரிவுறும் நோக்கு, சரி புழுவாய் - சுருட்டையாய் - அமைந்து கெடுமோ?

பாவாணர், பிறவி நோக்கை அறிந்து செயலாற்றியதை விளக்கும் சான்றுகள் ஒன்றா இரண் டா? அவர் தம் வாழ்வின் வண்ணமும், வாக்கின் வண்ணமும், படைப்பின் வண்ணமும் எல்லாம் எல்லாம் அவர்தம் நோக்கப் பறையறையும். தொய் விலா முழக்கங்களே! அவர் தம் பிறவி நோக்கை அறிந்தார் - பிறறியவும வெளிப்பட அறிவித்தார் - என்பவற்றுக்குச் சான்றுகளும் தாம் எத்துணை?

“தமிழ் நாட்டில் அரசியல் துறையில் தலைமை தாங்கி வழிகாட்ட எங்ஙனம் ஒருவரில்லையோ அங்ஙனமே புலமைத் துறையிலும் இல்லை, தக்கார் ஒருவர் தலையெடுக்கா விட்டால், தமிழ்நாடு, அமிழ்நாடே”

இது பாவாணரின் நாடு தழுவிய நோக்கு. அந்நோக்குக்கு உரியவராக ஒருவரைக் காணத் தவித்த தவிப்பின் வெளிப்பாடு இது. அத் தவிப்பை நிறைவுறுத்தத் தக்கார் ஒருவரைப் புலமைத் துறையில் தாம் காணாமையால், தம் நோக்கு முனைப்புற்று முந்துதலைத் தம் எழுத்தால் வெளிப்படுத்து கிறார்.

“வடமொழியினின்று தமிழை மீட்ப தென் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்”

“தமிழை வட மொழியினின்று மீட்க

வேண்டும் என்னும் குறிக்கோள் கொண்டே நான் கற்றாய்ந்தவன். இதற்கு மிகுந்த நெஞ்சுரமும் தற்சார்பு மனப்பான்மையும் வேண்டும். இவை பிறர்க்கு இல்லை”

“தமிழ் திரவிடத்திற்குத் தாயும் ஆரியத் திற்கு மூலமும் என்னும் உண்மையை உலகமறிய மேலையறிஞர் ஒப்ப நாட்டவே இறைவன் என்னைப் படைத்திருக்கின்றான்”.

“என் காலத்தில் தமிழ் விடுதலையடையா விடின் இனி ஒருகாலும் அடையா தென்பது திண்ணம். தமிழ் விடுதலைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையாக நாம் நாட்ட வேண்டிய உண்மை தமிழ் குமரிநாட்டு மொழி என்பதே”

“தமிழே திரவிடத்தின் தாயும் ஆரியத்தின் மூலமும் என்னும் உண்மையை உலகறிய நாட்டற்கு வேண்டியவாறெல்லாம் என்னைத் தகுதிப் படுத்தி வருகின்றேன். இன்னும் ஐந்தாண்டிற்குள் அது நிறைவேறி விடும் என்பது என் நம்பிக்கை”

“மறைமலையடிகளின் குறிக்கோள், தமிழைப் பிற மொழிச் சொற்கலப்பின்றி முழுத் தூய்மையாகப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும் என்பதே. அதை அவர்கள் நிறைவேற்றி விட்டார்கள். அதனாற் பெரும்பயன் விளையாது. ‘சமஸ் கிருதம் தேவ மொழி’ என்று திருக்கோயில் வழி பாட்டு மொழியாக இருக்கும் வரை, தமிழுக்கு வளர்ச்சியோ முன்னேற்றமோ இராது; “என் குறிக்கோள் தமிழைத் திரவிடத் தாயாகவும் ஆரியத்தின் மூலமாகவும் உலகறிய நாட்டி அதை வட மொழிப் பிணிப்பினின்று அடியோடு மீட்பதே. அதற் காகவே அரை நூற்றாண்டு அரும்பாடுபட்டு ஆய்ந்தேன்”.

- தொடரும்

**மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் மாந்தநேய மன்றம்
அலுவலகத்தில் கிடைக்கும் நூல்கள்**

நூல்கள்	ஆசிரியர்
1. அந்த உணர்வு எங்கே?	இரா. இளங்குமரன்
2. திருக்குறளில் ஒப்புரிமை	இரா. இளங்குமரன்
3. காவிரி அங்கும் இங்கும்	பூ.அர. குப்புசாமி
4. வாழ்வியல் வளம்	இரா. இளங்குமரன்
5. திராவிடத்தால் வீழ்ந்தோம்	குணா
6. காவிரியும் கலைஞரும்	பூ.அர. குப்புசாமி
7. தமிழ்நாடா? தெலுங்கு தேசமா?	ஆதவன் சேதுவராயன்
8. தமிழ் தமிழரை வஞ்சிப்போர்	ஆதவன் சேதுவராயன்
9. மண்ணுரிமை	குணா
10. வள்ளுவத்தின் வீழ்ச்சி	குணா
11. தமிழின மீட்சி	குணா
12. விழுதுகள்	குணா
13. கிறிஸ்துவத்தின் உள்ளீடு	குணா
14. மங்கல மனையறம்	மதுரை இளங்குமரனார்
15. ஊருக்கு ஒருவர்	இளங்குமரன்
16. திருக்குறள் போற்றி	புலவர் குறளன்பன்
17. கபிலர் தகவல்	இரா. இளங்குமரனார்
18. நாடும் மொழியும் நம் இரு கண்கள்	இரா. இளங்குமரன்
19. வள்ளுவர் வழியில் தவம்	இரா. இளங்குமரன்
20. இன்ப வாழ்வு	இரா. இளங்குமரன்
21. பாவி சைக்கோ பாடல்கள்	புலவர் மகிமை
22. வள்ளுவர் வழியில் வறுமையும் வளமையே	இரா. இளங்குமரன்

முத்து கருப்பன் நினைவு கல்வி அறக்கட்டளை

சில்லாங்குளம்
தூத்துக்குடி மாவட்டம்

ஏழை எளிய
மாணவ, மாணவிகளுக்கு இலவசக் கல்வி
மேல்நிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி
பயில இலவசம்.

- ★ உணவு விடுதி
- ★ தங்கும் இடம்
- ★ சீருடை அனைத்தும் இலவசம்.
- ★ தட்டச்சு
- ★ கணினி பயிற்சி இலவசம்.

2001 & 2002 ஆண்டுகளுக்கான சேர்க்கை
நடைபெறுகிறது. உடன் சேருவீர்.

முத்துக்கருப்பன்
நினைவு கல்வி அறக்கட்டளை

சில்லாங்குளம், பசுவந்தனை (வழி)
தூத்துக்குடி மாவட்டம்